

РЕШЕНИЕ

№ 12

гр. Луковит, 10.03.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ЛУКОВИТ в публично заседание на четиринадесети април през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: **ВЕНЦИСЛАВ СТ. ВЪЛЧЕВ**

при участието на секретаря Веселка Кр. Петкова
като разгледа докладваното от **ВЕНЦИСЛАВ СТ. ВЪЛЧЕВ**
Административно наказателно дело № 20214320200016 по описа за 2021 година

Производството е по реда на чл. 59 и сл. от ЗАНН.

Обжалвано е Наказателно постановление № ***** г. на *** на „Агенцията за държавна финансова инспекция“ гр. София, с което на ИВ. Д. ГР., ЕГН *****, с адрес в гр. Л., ул. „Б.“ № *, с настояща месторабота - **** на Община Л., е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 200 /двеста/ лева, за нарушение на чл. 128 от Закона за публичните финанси /ЗПФ/, на основание чл. 32, ал. 1, т. 1, вр. с чл. 35, ал. 1 от Закона за държавната финансова инспекция /ЗДФИ/ и чл. 53 ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

В жалбата се развиват съображения за незаконосъобразност на обжалваното наказателно постановление, поради неправилно приложение на материалния закон и съществено нарушение на процесуалните правила. Застъпва се тезата, че административно-наказващият орган е бил длъжен да приложи правилно закона, като отграничи „маловажните“ случаи на административни нарушения, от нарушенията обхванати от чл. 6 от ЗАНН.

В открито съдебно заседание, жалбоподателят редовно призован не се явява. Представява се от процесуален представител, който поддържа жалбата и искането за отмяна на наказателното постановление на посочените в него основания.

Административнонаказващият орган, редовно призован, участва в производството чрез надлежно упълномощен процесуален представител, който счита обжалваното наказателно постановление за правилно и законосъобразно и моли същото да бъде потвърдено от съда.

След преценка поотделно и в съвкупност на събрания по делото доказателствен материал, доводите и становищата на страните, съдът намира за установено следното от **фактическа страна**:

Със Заповед № ФК-10-840/ 15.06.2020 г. на *** на АДФИ е възложена финансова инспекция в Община Л., при която е установено следното:

С чл. 50 от Закона за държавния бюджет на Република България /ЗДБРБ/ за 2019 г. е приет размера на бюджетните взаимоотношения между централния бюджет и бюджетите на общините за 2019 г. под формата на субсидии по механизъм съгласно приложение и по видове: обща субсидия за делегираните от държавата, трансфери за местни дейности, в т.ч. обща изравнителна субсидия и трансфер за зимно поддържане и снегочистване на общински пътища и целева субсидия за капиталови разходи и по общини, като за Община Л. определената целева субсидия за капиталови разходи е в размер на 484 600 лева.

С Решение № 487, взето по Протокол № 55 от 29.01.2019 г. на Общински съвет - Л. е приет бюджета на общината за 2019 г. С т. 2.1 от същото решение, е одобрено разпределението на целевата субсидия на капиталови разходи на Община Л. в размер на 484 300 лева, а с т. 2 е приета инвестиционната програма за 2019 г. в размер на 2 876 415 лв. по обекти, видове разходи и източници за финансиране, отразено в Приложение № 4.

Посочените суми са разпределени по обекти и номер на проекти с източниците на финансиране, в т.ч.: предоставени целеви субсидии и трансфери от държавния бюджет и трансфери от други бюджетни организации, преходен остатък по бюджет с източник целеви субсидии, собствени средства, Европейски средства и други източници за финансиране.

На 19.12.2019 г., ****ът на Община Л. И.Г. сключил Договор № *** с „***“ ЕООД за СМР с предмет: „Извършване на строително монтажни работи на обект: Закриване на съществуващото общинско сметище на територията на гр.Л.“ на обща стойност 735 739.66 лв. без ДДС /882 887.59 лв. с ДДС/.

При извършената проверка на приетия от Общински съвет индикативен разчет за капиталовите разходи на община Л. за 2019 г. и Инвестиционна програма - Приложение № 4, служителят на финансовата инспекция – свидетелят по делото Г. Ц. СТ. на длъжност старши финансов инспектор, установил, че в същия не е включен за финансиране обект: „Закриване на съществуващото общинско сметище на територията на гр.Л.“ за извършване на строително монтажни работи на обекта. Бюджета на Община Л. за 2019 г. е променян с Решение № 552 по протокол № 63 от 25.06.2019 г., за промяна на план на бюджета на общината за първото полугодие на 2019г., съгласно Приложение № 1, и с Решение № 15 взето с Протокол № 3 от 29.11.2019 г. на Общински съвет - Л., за извършване на компенсирани промени в разпределението на целевата субсидия за капиталови разходи по обекти към инвестиционната програма на Община Л. за 2019 г., съгласно Приложение № 1.

В хода на проверката на финансовата инспекция се установило, че със сключения на 19.12.2019 г. в гр. Л., област Ловеч, ИВ. Д. ГР., в качеството си на **** на Община Л. Договор № *** за извършване на строително монтажни работи на обект: „Закриване на съществуващото общинско сметище на територията на гр. Л.“, е поел ангажимент за разходи на стойност 735 739.66 лв. без ДДС /882 887.59 лв. с ДДС/, без същите да се предвидени в Годишния бюджет на Община Л. за 2019 година.

При извършената документална проверка на първичните счетоводни документи и сключения договор се установило, че във ведомост по аналитични партии от 01.01-31.12.2019 г. на Община Л. на счетоводна сметка 9200 “Поети ангажименти по договори“ по партида на „***“ ЕООД са отчетени в пълен размер 882 887.59 лв. с ДДС. Същите представляват наличните /нереализирани/ към 31.12.2019 г. поети ангажименти за разходи /в крайно кредитно салдо по задбалансова сметка 9200 „Поети ангажименти за разходи-наличности“ от отчетна група „Бюджет“/.

По време на проверката се установило, че сключеният на 19.12.2019 г. договор № *** с „***“ ЕООД, не е част от приетата инвестиционната програма за 2019 г. и не е предвиден като проект в годишния бюджет на Община Л., видно от Решение № 487 по протокол № 55 от 29.01.2019 г., Решение № 552 по протокол № 63 от 25.06.2019 г., Решение № 15 взето с Протокол № 3 от 29.11.2019 г. и Решение № 31, взето по протокол № 5/ 19.12.2019 г. на Общински съвет – Л., за промяна на бюджета на Община Л. за 2019 г.

Проверяващият финансов инспектор Г. Ц. СТ. приел, че жалбоподателят е нарушил разпоредбата на чл. 128, ал. 1 от Закона за публичните финанси (ЗПФ, изм. ДВ, бр. 91 от 2017 г.), във вр. с § 2 от Допълнителните разпоредби (ДР) на ЗПФ, като въз основа на гореизложените фактически данни, на дата 08.07.2020 г. на жалбоподателя бил съставен АУАН № 11-01-352 в качеството си на първостепенен разпоредител с бюджета на Община Л., тъй като на 19.12.2019 г., като **** на Община Л. е сключил Договор № *** с „***“ ЕООД за СМР с предмет: „Извършване на строително монтажни работи на обект: Закриване на съществуващото общинско сметище на територията на гр.Л.“ на обща стойност 735 739.66 лв. без ДДС /882 887.59 лв. с ДДС/, поемайки ангажменти за посочените разходи, които не са предвидени в бюджета на общината за 2019 г., с което е нарушила бюджетната дисциплина по смисъла на § 2 от Допълнителните разпоредби на Закона за публичните финанси.

Съставеният АУАН е подписан от нарушителя без възражения, като в срока по чл. 44, ал. 1 от ЗАНН не са постъпили писмени възражения срещу акта.

Въз основа на акта било издадено обжалваното наказателно постановление, с което на жалбоподателя, с настояща месторабота - **** на Община Л. е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 200 /двеста/ лева, за нарушение на чл. 128 от Закона за публичните финанси, на основание чл. 32, ал. 1, т. 1, вр. с чл. 35, ал. 1 от ЗДФИ и чл. 53, ал. 1 от ЗАНН.

От съдържанието на Протокол № 2 /л.87-91/ от заседание проведено на 24.04.2019 г. на Управителният съвет на Предприятието за управление на дейностите по опазване на околната среда, е видно, че е било взето решение /Проект № 9/ на община Л. да бъде отпусната безвъзмездна финансова помощ в размер до 783 249.60 лв. с ДДС за реализацията на проект „Закриване на съществуващо общинско сметище на територията на гр. Л.“

От съдържанието на писмо с изх. № ДТБО – 33 от 14.05.2019 г. на Министерство на околната среда, Предприятие за управление на дейностите по опазване на околната среда /ПУДООС/ е видно, че жалбоподателят като **** на Община Л. е уведомен, че на заседание проведено на 24.04.2019 г., /Протокол № 2/ 24.04.2019 г./, Управителният съвет на Предприятието за управление на дейностите по опазване на околната среда, е приел, на община Л. да бъде отпусната безвъзмездна финансова помощ в размер до 783 249.60 лв. с ДДС за реализацията на проект „Закриване на съществуващо общинско сметище на територията на гр. Л.“. към писмото е бил приложен образец на договор между ПУДООС и Общината, които следва да бъде попълнен в три екземпляра, подписани и печатани в оригинал. Дадени били указания за начина на провеждане на процедурата за възлагане на обществена поръчка, както и какви документи за изискуеми при сключване на договора.

Със същото писмо жалбоподателят е бил уведомен /предупреден/, че на заседание проведено на 30.07.2010 г. Управителният съвет на ПУДООС е приел следното принципно решение относно давността на решенията за финансиране, което жалбоподателят като **** на Община Л. следва да има предвид: “Взето от Управителния съвет решение за финансиране автоматично се отменя в случай, че в срок до 3 месеца от получаване на уведомителното писмо, няма ответна писмена реакция на финансираната страна”. Уведомителното писмо е получено в Община Л. с вх. № 02-2234 на дата 17.05.2019 г.

След размяна на документация между ПУДООС и Община Л., на 19.12.2019 г. е сключен договор № *** между Община Л. и „***“ ЕООД, а на 10.02.2020 г. е сключен договор между Предприятие за управление на дейностите по опазване на околната среда /ПУДООС/, като финансираща страна, и Община Л., като финансирана страна – с предмет на договора частично осигурено финансиране за 2020 г. /по ЗДБРБ за 2020 г./ рекултивация на проект: Закриване на съществуващото общинско сметище на територията на гр.Л.. С чл. 1 от договора финансиращата страна /ПУДООС/ се задължила да заплати на финансираната страна /Община Л./ сума в размер до 783 249.60 лева с вкл. ДДС, а финансираната страна се

задължила да изпълни рекултивацията по чл. 1 от договора, която е на обща стойност в размер на 59 383.51 лева.

От съдържанието на Предложение на ****а на Община Л. до Председателя на Общински съвет Л. /л.94-99/ е видно, че на основание чл. 66, ал. 1 ЗМДТ през 2019 г. е необходимо да се включат разходи – по проучване, проектиране, изграждане, поддържане, експлоатация, закриване и мониторинг на депата за битови отпадъци или други инсталации или съоръжения за обезвреждане, рециклиране и оползотворяване на битови отпадъци, включително отчисленията по чл. 60 и 64 от Закона за управление на отпадъците.

От представения от Община Л. ПЛАН – СМЕТКА за необходимите средства за услугите по събирането, извозването и обезвреждането на битовите отпадъци, както и за поддържането на чистотата на териториите за обществено ползване на Община Л. е видно, че през 2019 г. са предвидени дейности по т. 3 от плана, финансирани от Община Л. в размер на 520 500 лева. Видно от представеното Решение № 478, взето с протокол № 54 от 17.12.2018 г. на Общински съвет Л., предложеният план-сметка за необходимите разходи през 2019 г. е одобрен. Видно от представеното Решение № 137, взето с протокол № 14 от 13.08.2020 г. на Общински съвет Л., е дадено съгласие да бъдат използвани част от натрупаните общи отчисления на по чл. 60 от Закона за управление на отпадъците /ЗУО/ внесени по сметка на РИОСВ – Плевен от Община Л. за „Закриване на съществуващо общинско сметище на територията на гр. Л. в размер на 99 637.99 лева с ДДС

От показанията на актосъставителя Г. Ц. СТ., работеща в Агенция за държавна финансова инспекция на длъжността старши финансов инспектор, се установява, че във връзка с възложена Заповед на *** на АДФИ е извършила проверка в Община Л. за законосъобразност на поети ангажменти за разходи към 31.12.2019 г., проверката е извършена по сметка 9200 и е установено, че договор № *** за извършване на СМР на обект закриване на съществуващо общинско сметище на територията на гр. Л., не е включен в решенията на общинския съвет за 2019 г. по приемане на бюджета. Законът за публичните финанси казва, че поетите ангажменти за разходи, независимо кога се изплащат, са за календарната година, тоест бюджетната дисциплина е била нарушена. Договорът е бил сключен през 2019 г. и отчетен като поет ангажмент. Според актосъставителя, оставащите броеви работни дни до края на годината, е обстоятелство което не изключва наличието на нарушение. Същата заявява, че кореспонденцията между ПУДООС и Община Л., изобщо не е отчетена при квалифициране на нарушението, тъй като при самата проверка и в хода на инспекцията не са представяни документи във връзка с финансиране от ПУДООС. Поетият ангажмент, който е с тези договори, надвишава процента на поетия ангажмент за 2019 г., и той не е включен в решенията на общинския съвет, не е формиран. Пак според актосъставителя, поетият ангажмент при сключването на договора се отчита в сметката, която е предоставена като справка, тоест това е отчетено към 31.12.2019 г. Поетият ангажмент е със срока на договора, но при проверката не е извършвана проверка за правени разходи по договора, тъй като не е имало такава задача.

От показанията на свидетелката П. ХР. М., работеща в Община Л. на длъжност директор Дирекция административно-правно и информационно обслужване и финансови счетоводни дейности и главен счетоводител, се установява, че след решението на управителния съвет на ПУДООС от 24.04.2019 г. общината е поискала средства за финансиране на обекта, а бюджетът на общината е приет на 29.01.2019 г. Помощта е била безвъзмездна. Самото решение на управителния съвет на ПУДООС е от 24.04.2019 г. и съответно няма как в началния план на бюджета да бъдат заложени средства, за които нямат потвърждение, че ще бъдат получени, съответно този обект ще бъде финансиран. От ПУДООС изискали от общината допълнителна документация и едно от изискванията за осигуряване на финансиране е било подписване на договор и избиране на изпълнител за осъществяване на тази дейност. Общината е представила всички необходими документи и

през декември месец, след проведена обществена поръчка се е сключил договорът със съответния изпълнител. Според свидетелката, през месец декември не е възможно да се направи актуализация на бюджета и финансирането все още не е било подсигурано, тъй като от представените документите е видно, че самият договор между ПУДООС и общината е факт едва на 10.02.2020 г. и съответно през 2020 г. е осигурено това финансиране. Финансирането на проекта за закриване на съществуващо сметище е било в началния план на бюджета за 2020 г., съответно в инвестиционната програма, тъй като вече е имало одобрено финансиране и обектът е извършен на 100 процента и приет през месец декември 2020 г. Разходите по процесния договор са включени в бюджета на общината за 2020 г. и в инвестиционната програма, приета и одобрена от общинския съвет.

Въз основа на така възприетата фактическа обстановка, съдът прави следните **правни изводи**:

По допустимостта на жалбата, съдът намира, че същата е подадена в срока по чл. 59 и сл. от ЗАНН срещу наказателно постановление, което подлежи на обжалване. Наказателното постановление е връчено на жалбоподателя на 22.12.2020 г. и е обжалвано на 29.12.2020 г.

Разгледана по същество жалбата е основателна по следните съображения:

Материалната компетентност на органите - актосъставителят и тази на АНО издал процесното НП е нормативно установена, съгласно разпоредбата на чл. 35, ал. 1 от Закона за държавната финансова инспекция. Със Заповед № ФК-10-840/ 15.06.2020 г. Директорът на Агенция за държавна финансова инспекция е възложил на Г. Ц. СТ. - старши финансов инспектор да извърши финансова инспекция на Община Л., като задачата е свързана с проверка за законосъобразност и документална обосновааност на извършените разходи през 2019 г.

Съгласно разпоредбата на чл. 84 от ЗАНН в производството пред съда за разглеждането на жалба срещу процесното наказателно постановление се прилагат разпоредбите на НПК. Съгласно пък разпоредбата на чл. 6 от ЗАНН административното нарушение е това деяние /действие или бездействие/, което нарушава установения ред на държавно управление, извършено е виновно и е обявено за наказуемо с административно наказание, налагано по административен ред. Следователно, за да бъде обективно извършеното от жалбоподателя административно нарушение, то трябва да бъде виновно, като съгласно чл. 11 от ЗАНН за вината са приложими разпоредбите на общата част на НК, тоест деянието на жалбоподателя, следва да бъде умишлено с оглед ограничителната разпоредба на чл. 7, ал. 2 от ЗАНН.

С оспореното пред съда Наказателно постановление № ***** г. издадено от *** на Агенцията за държавна финансова инспекция, на жалбоподателя в качеството на **** на Община Л., е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 200 лева, за това, че на 19.12.2019 г. е сключил Договор № *** с „***“ ЕООД за СМР с предмет: „Извършване на строително монтажни работи на обект: Закриване на съществуващото общинско сметище на територията на гр.Л.“ на обща стойност 735 739.66 лв. без ДДС /882 887.59 лв. с ДДС/, поемайки ангажименти за посочените разходи, които не са предвидени в бюджета на общината за 2019 г., като деянието е определено като нарушение на финансовата дисциплина по § 2 от ДР на Закона за публичните финанси и разпоредбите на чл. 128 от същия закон.

Съгласно Закона за публичните финанси, на база показателя „поети ангажименти за разходи“ се оценява финансовата устойчивост и стабилност на общинските финанси, като в чл. 124, ал. 5 от ЗПФ законодателят е предвидил задължение на общините с Наредбата по чл. 82, ал. 1 от ЗПФ да определят условия и ред за неговата промяна, наблюдение, оценка и контрол.

От документалната проверка извършена в Община Л. е установено, че Договор № *** е сключен по реда на чл. 112 от Закона за обществените поръчки, с уточнени срокове на етапите в строителните дейности и начина на плащане, със срок на изпълнение на възложените работи общо на 40 месеца, приравнени на 1 200 календарни дни.

Съгласно дефиницията посочена в § 1, т. 21 от ДР на ЗПФ „Налични към края на годината поети ангажименти за разходи“ са всички ангажименти за разходи, независимо кога са били поети, които са останали неизпълнени/нереализирани към края на годината и подлежат на изпълнение/реализиране изцяло или частично в следващите бюджетни години. „Поети ангажименти за разходи“, съгласно § 1, т. 27 от ДР на ЗПФ са клаузи на договори, разпоредби на нормативни и административни актове, съдебни и арбитражни решения, които обвързват бюджетните организации с бъдещи плащания за разходи и/или нови задължения за разходи с определима стойност, с изключение на: разходите за персонал, пенсии и приравнени на тях плащания, лихви по дълга (включително по гарантирания от държавата и общините дълг), както и разходите за данъци и други публични държавни и общински вземания.

Съгласно изискванията на чл. 128, ал. 1 от ЗПФ - Не се допуска извършването на разходи, натрупването на нови задължения за разходи и/или поемането на ангажименти за разходи, както и започването на програми или проекти, които не са предвидени в годишния бюджет на общината.

По смисъла на § 2 от ДР на ЗПФ - неизпълнението на този закон, на Закона за държавния бюджет за съответната година, на законите за бюджетите на социалноосигурителните фондове, на Закона за държавния дълг и на Закона за общинския дълг, на нормативните и други актове, приети или издадени на основание на тези закони, както и на указанията на министъра на финансите по този закон и по закона за държавния бюджет за съответната година, е нарушение на бюджетната дисциплина.

В настоящия случай е безспорно установено, че в качеството си на **** на Община Л., жалбоподателят е нарушил Закона за публичните финанси, като с подписването на договор № ***/ 19.12.2019 г. е поел ангажимент за разходи на стойност 735 739.66 лв. без ДДС /882 887.59 лв. с ДДС/, които не са предвидени в годишния бюджет на общината за 2019 г. Поради това, правилно е квалифицирано деянието като нарушение по чл. 128, ал. 1 от ЗПФ, вр. с § 2 от ДР на ЗПФ.

По отношение на прилагането на нормата на чл. 32, ал. 1, т. 1 от ЗДФИ съдът счита, че субект на нарушението по чл. 128 от Закона за публичните финанси, е именно ****а като първостепенен разпоредител със средства от бюджета, поради което правилно наказанието е било наложено именно на ИВ. Д. ГР. в качеството му на **** на Община Л., тъй като в рамките на упражнената инспекционна дейност от контролните органи е установено, че нарушението е извършено от длъжностно лице, на което е вменено управлението и контрола на бюджетните средства, какъвто се явява ****а на Общината.

От друга страна, преценката за законосъобразността на НП, по смисъла на чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН, досежно описанието на нарушението, се свежда до това, изложени ли са фактически твърдения за обективните признаци от състава на административното нарушение, което според АНО е осъществено. Това очевидно е сторено, след като в санкционния акт се съдържат констатации, че на 19.12.2019 г. жалбоподателят в качеството си на първостепенен разпоредител с бюджета на Община Л. е сключила Договор № *** на 19.12.2019 г. с „**“ ЕООД за СМР с предмет: „Извършване на строително монтажни работи на обект: Закриване на съществуващото общинско сметище на територията на гр.Л.“, поемайки ангажимент за разход на стойност 735 739.66 лв. без ДДС /882 887.59 лв. с ДДС/, които не са предвидени в бюджета на общината за 2019 г., с което е нарушила бюджетната дисциплина по смисъла на § 2 от Допълнителните разпоредби на Закона за публичните финанси, поради което няма как да се приеме, че е било нарушено правото на защита на

жалбоподателя и същият не е разбрал какво точно нарушение се твърди да е извършил, за което и се наказва. Именно този е критерият за преценка съществеността на допуснатото процесуално нарушение на правилата на ЗАНН.

Съдът намира, че жалбоподателят правилно е санкциониран по реда на чл. 32, ал. 1, т. 1 от ЗДФИ, съгласно който при упражняване на инспекционна дейност по реда на закона виновните длъжностни лица, както и лицата които работят по граждански договори за управление и контрол, ако деянието не съставлява престъпление, се наказват за нарушение на нормативен акт, уреждащ бюджетната, финансово-стопанската или отчетната дейност, ако не е предвидено наказание в съответния нормативен акт с глоба в размер от 200 лева до 2000 лева.

Налице е формално извършено нарушение, но съдът приема, че в случая се касае за маловажен случай по смисъла на чл. 28 от ЗАНН. Съгласно Тълкувателно решение № 1/12.12.2007 г. на НК, на ВКС преценката на административно наказващия орган за „маловажност“ на случая по чл. 28 ЗАНН се прави по законосъобразност и подлежи на съдебен контрол. В неговия обхват се включва и проверката за законосъобразност на преценката по чл. 28 ЗАНН. Когато съдът констатира, че предпоставките на чл. 28 ЗАНН са налице, но наказващият орган не го е приложил, това е основание за отмяна на наказателното постановление, поради издаването му в противоречие със закона.

Съдът намира, че доводите на наказващия орган за липса на основания да се приложи чл. 28 от ЗАНН са неправилни. Наказващият орган е приел, че извършеното нарушение няма основание да се квалифицира като маловажен случай на административно нарушение по чл. 28, б. „а“ от ЗАНН, тъй като не са налице предпоставките, визирани в субсидиарно приложимата разпоредба на чл. 93, т. 9 от Наказателния кодекс, във връзка с чл. 11 от ЗАНН, без обаче в оспореното НП да е изложил доводи относно липсата на основание за приемане на по-ниската степен на обществената опасност на деянието и дееца, в сравнение с обикновените случаи на нарушения от този вид.

Очевидно е, че наказващият орган не е взел предвид важни факти и обстоятелства установени при проверката, като например: че Договор № *** е бил сключен в края на година - на 19.12.2019 г.; че не са настъпили вредни последици от действията на ****а на Община Л. /не е имало разходвани средства или неразплатени такива по договора, както и извършени неправомерни разходи до края на финансовата 2019 г., това не е повлияло при изпълнението или неизпълнението на бюджета на общината и т.н.; че през месец декември не е възможно да се направи актуализация на бюджета и финансирането все още не е било подсигурено, тъй като от представените документите е видно, че самият договор между ПУДООС и общината, е факт едва на 10.02.2020 г. и съответно през 2020 г. е осигурено това финансиране, а самото финансиране на проекта за закриване на съществуващо сметище е било в началния план на бюджета за 2020 г., съответно в инвестиционната програма.

Погрешната преценка на наказващия орган за липсата на основание за приемане на по-ниската степен на обществената опасност на деянието и дееца, в сравнение с обикновените случаи на нарушения от този вид, изхожда и от факта, потвърден от актосъставителя при неговия разпит, че при преценката негова страна обстоятелство, което изключват, или не, наличието на нарушение, не е била взета предвид кореспонденцията между ПУДООС и Община Л..

От събрания доказателствен материал става ясно, че жалбоподателят като **** на Община Л. е бил уведомен, на практика предупреден, че на заседание проведено на 30.07.2010 г. Управителният съвет на ПУДООС е приел следното принципно решение относно давността на решенията за финансиране, което следва да се има предвид: „... че финансиране автоматично се отменя в случай, ако в срок до 3 месеца от получаване на уведомителното писмо /същото е получено в Община Л. на 17.05.2019 г./, няма ответна писмена реакция на финансираната страна“. Очевидно е, че жалбоподателят е бил притиснат

от обстоятелствата и била налице особена необходимост от провеждане на конкретната поръчка, респ. разработване на документацията по процедурата за възлагане на обществена поръчка и сключване на договора, тъй като това е била в интерес и на общината.

В случая наказващият орган е следвало да не издава наказателно постановление, а да предупреди жалбоподателя, че при повторно нарушение, ще му бъде наложено наказание. Налице са смекчаващи вината обстоятелства, които налагат да се приеме, че е налице „маловажен случай“ на нарушение по смисъла на чл. 28 от ЗАНН. Нарушението извършено от длъжностното лице е първо по ред /няма данни за други нарушения на ЗПФ/, няма настъпили вредни последици и самото финансиране на проекта за закриване на съществуващо сметище е било осъществено според инвестиционната програма на общината за 2020 г.

Съдът намира, че описаното нарушение представлява такова с по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с други нарушения от същия вид, както и тези за размера на наложената санкция. Принципно, преценката на наказващия орган за прилагане на чл. 28 от ЗАНН подлежи на съдебен контрол, при което съдът преценява, че са налице условията да се определи като маловажен и се приложи нормата на чл. 28 от ЗАНН. Тази преценка се прави с оглед на всички обстоятелства по делото, които характеризират деянието и дееца, вида на нарушението, начина на извършването му, вида и стойността на вредните последици, ако такива са настъпили, степента на обществена опасност на деянието и дееца, като се отчитат същността и целите на административното наказание.

Ето защо, съдът намира, че атакуваното наказателно постановление се явява незаконосъобразно и като такова следва да бъде отменено, а жалбата като основателна следва да бъде уважена.

Позовавайки се на разпоредба на чл. 63, ал. 3 от ЗАНН процесуалният представител на жалбоподателя е направил искане преди края на съдебното заседание за присъждане на разноските по делото по реда на АПК. Пред въззивния съд жалбоподателят се представлява от адв. А.А., като съгласно приложения на л. 155 от делото договор за правна помощ, в полза на адвоката е уговорено заплащане на възнаграждение в размер на 400 лева, която сума е платена в брой. По силата на разпоредбата на чл. 63, ал. 3 от ЗАНН, в съдебните производства по чл. 63, ал. 1 от ЗАНН страните имат право на присъждане на разноски по реда на АПК. Съгласно чл. 144 от АПК, за неуредените въпроси се прилага ГПК. Съгласно чл. 81 от ГПК, във всеки акт, с който приключва делото пред съответната инстанция, съдът се произнася и по искането за разноски.

В случая е направено възражение за прекомерност съгласно чл. 63, ал. 4 от ЗАНН от въззиваемата страна. Съгласно чл. 63, ал. 4 от ЗАНН, ДВ, бр. 94 от 2019 г., предвижда, че ако заплатеното от страната възнаграждение за адвокат е прекомерно съобразно действителната правна и фактическа сложност на делото, съдът може по искане на насрещната страна да присъди по-нисък размер на разноските в тази им част, но не по-малко от минимално определения размер съобразно чл. 37 от Закона за правната помощ.

Съдът намира, че претендираните разноски не са съобразени с изискванията на чл. 7, ал. 2, т. 1 от Наредба 1 за минималните размери на адвокатските възнаграждения, с фактическата и правна сложност на делото, в хода на което не се изследва и установи наличието на безспорно изключително съществени процесуални нарушения и завърши в две заседания.

Поради горните съображения, съдът намира, че следва да се присъдят разноски и „Агенцията за държавна финансова инспекция“ да бъде осъдена да плати 300 лева на жалбоподателя за сторените от него разноски за адвокатско възнаграждение.

Предвид гореизложените съображения и на основание чл. 63, ал. 1 от ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № ***** г. на *** на „Агенцията за държавна финансова инспекция“ гр. София, с което на ИВ. Д. ГР., ЕГН *****, с адрес в гр. Л., ул. „Б.“ № *, с настояща месторабота - **** на Община Л., е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 200 /двеста/ лева, за нарушение на чл. 128 от Закона за публичните финанси, на основание чл. 32, ал. 1, т. 1, вр. с чл. 35, ал. 1 от Закона за държавната финансова инспекция и чл. 53, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания.

ОСЪЖДА „Агенцията за държавна финансова инспекция“ гр. София, **ДА ЗАПЛАТИ** на ИВ. Д. ГР., с горепосочената самоличност, сумата от 300 /триста/ лева за направените по делото разноси, изразяващи се в заплатено възнаграждение за адвокатска защита.

РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно обжалване пред Ловешки административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните, че е изготвено.

Съдия при Районен съд – Луковит: _____